

190 Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας,
 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῆσι τοκῆων.
 οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδέ χορεῖαι
 ἠιδέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἡῶ
 ἐξ ἀλὸς ἠνεμόφωνος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή·
 ὣς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρει κρύπτε παρειήν,
 195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λεϊάνδρος δὲ πόθου βεβωλημένος ὄξει κέντρῳ
 φράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν,
 αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεϊάνδρῳ.
 ὄψε δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 ἴπαρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
 εἰ πνρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ·
 205 οὐ τρομέω βαρὺν χειῖμα τεῆν μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἠχήμεντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης.
 ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρροον· οὐχ ἕκαθεν γὰρ